

Не чувам ничий стълки,
 Не чувам ничий смях —
 И тръпна в мрака скръбен
 И тръпна в мрака плах.

Пак буря зла обруля
 Днес нашите сждби —
 Напразно чакам изгрев
 Денят да протръпби.

В измамлива далечност
 Извива твоя път —
 А свещи погребални
 Пред взора ми горят.

Отгде да взема сили
 Да стигна светъл брег?
 Едвам светлей далече
 Спасителний маяк . . .

И сам на свойта лодка
 Сред мжртавци и плач —
 Аз гина безнадежден
 Вжв безответен здрач . . .

А шибат с ярост луда
 Разпенени вжлни —
 Прости, жена любима,
 Простете скжпи дни!

ПИЕРРО.

Мен бродника весел и морен
 Посрещат ме с ласки и смях,
 За мене е сявга отворен
 Олтаря на сладкия грях!

На моите устни печални
 Се срещат безбройни уста —
 Вжв колко и салони и спални
 Прекарвах в безумства нощта!